

ต่อ อาคอบบักที่แล้ว

หลักการสำคัญของ

ไคเซ็น

การใช้บาร์โค้ดให้เป็นประโยชน์

รอรอบตามสถานการณ์? แยกเป็นการ์ด?

ในสำนักงาน

ต้องลงทะเบียนหมายเลขโทรศัพท์มือถือจำลองไว้ที่ตัวเครื่อง ในโทรศัพท์มือถือแต่ละเครื่อง

ดังนั้น!
ทำบาร์โค้ดของหมายเลขประจำเครื่องทั้งหมด แล้วทำเป็นลิสต์ แคตแกงบาร์โค้ดก็ลงทะเบียนได้แล้ว

ลดความสูญเปล่าในการงานซ้ำได้ด้วย

ผู้สนับสนุนตัวอย่าง: บริษัท DCOMMO Mobile Tokai จำกัด

ในร้านค้าของที่สถานีรถไฟ

หวังสิ่อพิมพ์ในร้านค้าของที่สถานีรถไฟในสมัยบาร์โค้ด จึงต้องคิดที่เครื่องคิดเงินทุกครั้ง

ดังนั้น!
รวมบาร์โค้ดของหวังสิ่อพิมพ์ทุกฉบับไว้ใฉแฝงเดี่ยวง ทำใ้สามารถร้อมกับลูกค้ที่กำลังรียได้ทันที

ในศูนย์กระจายสินค้า

ใบบรรดาสินค้าที่มีอยู่ ยังมิลิค่าของอย่างที่ไม่ใช่บาร์โค้ด จึงรอรอบมาลิคคของลิคค่าเหล่านี้ใฉแฝงเดี่ยวง แล้วยลแกงจากที่นี้

เนื่องจากใฉกระจาย / แฉง มีหลายบาร์โค้ด ทำใ้ใฉอ่างอ่างบาร์โค้ดฝัดได้

ดังนั้น!
ทำแฉง การ์ดค้ค้พท้เก้ที่ใ้ใฉอ่างอ่างบาร์โค้ดฝัดแล้ว

ผู้สนับสนุนตัวอย่าง: บริษัท MARUNI BUSINESS LOGISTICS CORPORATION จำกัด

หลักการสำคัญของไคเซ็นโดย การใช้ 00 ให้เป็นประโยชน์ หัวข้อที่ 2 คือ การใช้บาร์โค้ดให้เป็นประโยชน์ ที่ได้รับความนิยมมากในช่วงหลัง

ตัวอย่างเช่น ไคเซ็นที่พบเห็นได้ตามศูนย์บริการโทรศัพท์มือถือ

ในการเชื่อมต่อ หมายเลขโทรศัพท์ ไปยัง ตัวเครื่องโทรศัพท์มือถือที่ใช้ในการสมัคร ต้องเตรียมเครื่องและการ์ด กว่า 50 เครื่อง และใช้คอมพิวเตอร์ลงทะเบียนหมายเลขโทรศัพท์ทีละเครื่อง ซึ่งใช้เวลามากและยุ่งยากในการขนย้ายตัวเครื่องกว่า 50 เครื่องทุกครั้ง

แม้ไม่มีตัวเครื่อง แต่ถ้ารู้ หมายเลขประจำเครื่อง ก็สามารถลงทะเบียนได้

จึงทำบาร์โค้ดของหมายเลขประจำเครื่องทั้งหมด แล้วทำเป็นลิสต์ในกระดาษตามรูปด้านบน จากนั้นใช้เครื่องอ่านบาร์โค้ดสแกนบาร์โค้ด ก็สามารถลงทะเบียนได้ในพริบตา และไม่จำเป็นต้องขนย้ายตัวเครื่องอีกด้วย

หลักการสำคัญของ

โคเซ็น

เปลี่ยนรูปแบบ

หลักการสำคัญของโคเซ็นสามารถเรียนรู้ได้จากสินค้าที่มีความคิดสร้างสรรค์

ในตำราอาหารระบุปริมาณเส้นพาสต้าก่อนต้มสำหรับ 1 คน คือ ๐๐ กรัม แต่ถ้าต้องใช้เครื่องชั่งในครัวชั่งน้ำหนักทุกครั้งก็ทั้งยุ่งยาก และชั่งลำบาก

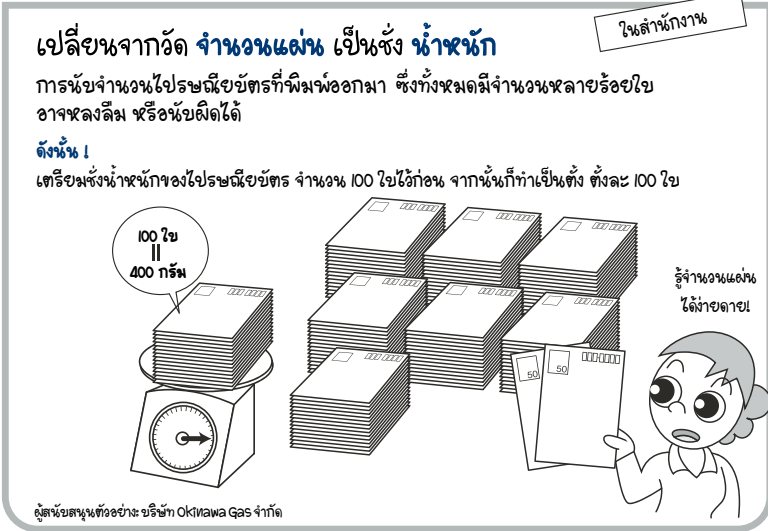
จึงเกิด **เครื่องตวงพาสต้า** ซึ่งมีช่องที่มีขนาดต่างกันหลายช่อง ถ้าเติมเส้นพาสต้าลงในช่องนี้จนไม่เหลือช่องว่าง จะได้น้ำหนัก ๐๐ กรัม

ซึ่ง **น้ำหนัก** วัดยาก จึงเปลี่ยนมาวัด **ปริมาณ** แทน แบบนี้ง่ายกว่า

ในการชั่งสิ่งของที่มีน้ำหนักเท่ากัน ขอแนะนำวิธี **เปลี่ยนรูปแบบการวัด**

เช่น เปลี่ยนจากชั่ง **น้ำหนัก** เป็นการวัด **ปริมาณ** จากการวัด **ปริมาณ** เป็นชั่ง **น้ำหนัก** สามารถพลิกแพลงได้หลากหลาย ไม่ว่าที่ทำงานไหนก็สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามใจชอบ

จากวัด ปริมาณ เป็นวัด ความสูง จากวัด จำนวน เป็นชั่ง น้ำหนัก

ที่มา: นิตยสาร Creative & Idea KAIZEN ฉบับที่ 67 เมษายน พ.ศ.2555